

Šurkovac - posveta crkve

U subotu, 11. kolovoza 2012 godine posvećena je novosagrađena župna crkva Presvetoga Srca Isusova u Šurkovcu. Posvetu crkve je obavio banjalučki biskup, mons. dr. Franjo Komarica, u suslavlju sa preko dvadesetak svećenika, te velikog mnoštva vjernika koji su za ovu zgodu došli u Šurkovac. U nedavnom ratu, postojeću župnu crkvu podmetnutim eksplozivom, srušile su srpske vojne i civilne postrojbe u ranim jutarnjim satima 03. ožujka 1993. godine. Prije rušenja crkva je bila temeljito opljačkana; odneseno je sve što se je moglo odnijeti: bogato crkveno ruho, posuđe, kaleži, svijećnjaci, lusteri, vrijedne slike, razglas, mikrofoni, a iz vjeronaučne sale (na koru u crkvi) sav upravo nabavljeni namještaj. Iz obližnjih šumaraka i uzvišica moglo se je pratiti kako u noći (oko 21.00 sati) pristižu vojna i civilna vozila, ulaze u crkveno dvorište, čuo se žamor i vika, odlazak i dolazak vozila, da bi sve pred zoru utihnulo, a onda (u 4.15) se začula strahovita eksplozija, crkva je bila srušena.

Znalo se je da će crkva biti srušena, samo se je čekao pogodan trenutak. Župnik je čuo od jednog Srbina, koji mu je došao i „zakleo ga Trojicom“ da to nikada i nikome ne kaže, a bio je prisutan kad se je o tome odlučivalo, i zaključak je bio: Čim se osigura dovoljna količina eksploziva, „crkva leti u vazduh“! Župnik je (ne spominjući ime čovjeka) to rekao o. biskupu, koji je sa vojnim zapovjednikom (S.T.) došao u Šurkovac, a ovaj, čuvši to, silno se razbjescio: „Pa, kakve su to gluposti? Da je nama u interesu, mi je možemo srušiti svakog časa, eksploziva mi imamo dovoljno“! Nije prošlo dugo, jedva mjesec dana, i crkva je srušena.

Po završetku rata, za ono malo vjernika što ih je još tu ostalo, sagrađena je omanja dvorana /kapela / za crkvene i liturgijske potrebe, koja je dobro poslužila kroz ovih petnaestak godina. A onda je u Šurkovac došao mladi karizmatični svećenik, dr. sc. fra Ivo Pavić, koji se je odlučio, uz pomoć Božju, početi graditi novu crkvu, na istim gabaritima i istog izgleda. U rekordnom vremenu, manje od tri godine, fra Ivo je uspio sa svojim prijateljima i dobročiniteljima (bez pomoći Caritasa i Biskupije) sagraditi ovu prekrasnu crkvu. Oslonjen na Boga i u čvrstoj vjeri da čini Gospodinu ugodno djelo, fra Ivo je pristupio poslu, držeći se gesla: „Ako Gospodin kuće ne gradi, uzalud se trude graditelji“! (Ps 127). Ta, doista, lijepa crkva posvećena Presvetom Srcu Isusovu, mogla je danas, na radost svih Šurkovčana, biti posvećena.

Na ruševinama srušene crkve, 3.03.1993., dok je snijeg sipio, kupio prašinu i prekrivao zločinačke tragove, o. biskup je stajao na ovelikom odvaljenom kamenu, kao na ambonu i tješio uplakani narod, govoreći: „nemojmo plakati, budimo sretni da mi nismo nikome srušili njihovu bogomolju; ako bude Božja volja, opet će ovdje na istom mjestu stajati ista crkva, ljepša od ove, opet će Šurkovčani imati svoju crkvu, mjesto svog kršćanskog i vjerničkog okupljanja, jer Bog neće dopustiti da zanijemi glas onih koji njega slave...“! Bio je to proročki glas, što ga tek danas zamjećujemo!?

Šurkovčani su poznati po svojoj vjernosti i odanosti Crkvi; da ih ponize i u javnosti ušutkaju, vlasti ne sklone Katoličkoj crkvi, su i samo mjesto znali nazivati „malim Rimom“, ali njih to nije smetalo, čak naprotiv. Ako nisu mogli napredovati i dobiti posla tu u mjestu, u Ljubijskim rudnicima, oni su išli dalje u Hrvatsku (Sisak, Rijeka) ili još dalje, u zapadne zemlje. Ali uvijek vjerni i odani Crkvi. Zato je bio tako bolan trenutak rušenja njihove crkve, kad su se počeli masovno osipati i napuštati rodni kraj. S pravom se nadamo, da će ova novosagrađena crkva u Šurkovcu ohrabriti Šurkovčane, ma gdje oni sada bili, da ne gube nadu u mogućnost povratka na rodna ognjišta. Jer, nasilno istrgnuti iz svoje sredine i raseljeni širom svijeta, oni su u opasnosti da se izgube, da zaborave svoje korijene, zavičaj, rodbinu, da zanemare one vrijednosti za koje se isplati živjeti i žrtvovati: obitelj, dom, vjernost, radost, vjeru...! Zato iskrena hvala župniku fra Ivi, kao i svim njegovim prijateljima i dobročiniteljima, na trudu i zalaganju oko izgradnje ove prelijepe crkve!

Radosnim i razdraganim Šurkovčanima danas su se pridružili i brojni njihovi prijatelji i dobročinitelji iz Njemačke, (vlč. R. Tolksdorf, obitelji van A. Mertzen, J. Albrecht, i dr, - biskupija Essen), te iz daleke Nizozemske, (obitelji J. Mulder, A. Cavalini de Jong, - Hilversum), i drugi, koji su kroz cijelo vrijeme rata i poraća stajali uz Šurkovčane, zajedno s njima patili i trpjeli. Nisu mogli propustiti ovu priliku zajedničkog slavlja i radosti, te su došli ovdje, na čemu im se je župnik fra Ivo toplo zahvalio i zamolio, da utiske i pozdrave prenesu svojim župskim zajednicama koje su predstavljali.

(fra Josip Božić)

.....
(PS!):

Poslao sam na: Katolički tjednik, Sarajevo i

Glas koncila, Zagreb

Sa opaskom: Ne mogu nažalost priložiti nikakve fotografije, ali ćete ih moći preuzeti s Interneta:

[www.zupa – surkovac.com](http://www.zupa-surkovac.com)